

Συμβουλίου της Επικρατείας: 1620/1978 (τμ. Α')

Πηγή: ΕΔΚΑ ΚΑ' 1979, σελ. 28

Περίληψη: Επί αναπηρίας ησφαλισμένου του ΙΚΑ αι Υγειον. Επιτροπαί αποφαίνονται από ιατρικής απόψεως μετ' αυτάς δε τα αρμόδια ασφαλ. όργανα περί της βιοποριστικής ικανότητας αυτού. Συντρεχουσών παθήσεων εξ ατυχήματος και κοινής νόσου δικαιούται τις συντάξεως αναλόγως της προεχούσης αιτίας. Το ασφαλ. όργανον οφείλει να εκφέρη επί του θέματος τούτου ειδικώς ητιολογημένη κρίσιν.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: κ. Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ

Εισηγητής: κ. Ν. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΣ

Δικηγόροι: κ.κ. Α. Καραλιόπουλος, Δ. Νεστορίδης

Επειδή κατά τας διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 28 του ΑΝ 1846/1951 "περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων" (179), ως η παρ' αυτή συνεπληρώθη δια της παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν. 4476/1965, εν συνδυασμώ και προς τας διατάξεις των άρθρων 6 παρ.1, 14 παρ. 4, 16, 27 επ. και 37 του Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητος του ΙΚΑ (ΑΥΕ 57440/13.1.1938), προκειμένης κρίσεως περί απονομής συντάξεως λόγω αναπηρίας εις ησφαλισμένον του ΙΚΑ, αι Υγειονομικά Επιτροπαί αποφαίνονται, από ιατρικής απόψεως, περί της φύσεως, των αιτίων, της εκτάσεως και της διάρκειας της σωματικής ή πνευματικής ανικανότητος τούτου, μετά ταύτα δε τα αρμόδια ασφαλιστικά όργανα αποφαίνονται, ητιολογημένως περί της βιοποριστικής ικανότητος αυτού (ασφαλιστική αναπηρία), μετ' εκτίμησιν της ιατρικής διαπιστωθείσης παθήσεως, της ηλικίας, του ασκουμένου επαγγέλματος και των εν γένει συνθηκών αμοιβής και αγοράς εργασίας (Σ.Ε. 4338/1977 κ.α.)

Επειδή, κατά την έννοιαν των διατάξεων των άρθρων 8 παρ.4, 28 παρ. 2 και 34 παρ. 1 του αυτού ΑΝ 1846/1951, οσάκις ο ησφαλισμένος υποστάς ατύχημα κατέστη μεν εκ τούτου ανάπηρος, ουχί, όμως, εις βαθμόν καθιστώντα τούτον διαρκώς και οριστικώς ανίκανον προς εργασίαν, βραδύτερον δε, εξ άλλης αιτίας, οφειλομένης εις νοσηράν κατάστασιν του

οργανισμού του, μη δυναμένης να χαρακτηρισθή ως αποτόκου του ατυχήματος ή γενικώτερον, μη δυναμένης να συσχετισθή προς τούτο, κατέστη ανίκανος προς εργασίαν εις βαθμόν δικαιολογούντα την απονομήν συντάξεως, δικαιούται ούτος συντάξεως αναπηρίας εξ εργατικού ατυχήματος ή κοινής νόσου, αναλόγως του εάν η ανικανότης προς εργασία προεκλήθη προεχόντως εκ του πρώτου ή του δευτέρου των αιτίων τούτων. Ούτω, εις περίπτωσιν συνδρομής πλειόνων αιτίων της αναπηρίας, αυτή είναι χαρακτηριστέα ως οφειλομένη εν συνόλω εις το ατύχημα ή την κοινήν νόσον, αναλόγως της προεχούσης αιτίας, του ασφαλιστικού οργάνου οφείλοντος να εκφέρη επί του θέματος τούτου ειδικώς ητιολογημένην κρίσιν (ΣΕ 1842/1977 κ.α.)

Επειδή εν προκειμένω εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως και των στοιχείων του φακέλλου, επί των οποίων αυτή βασίζεται, προκύπτουν τα κάτωθι: Ο αιτών, εργάτης κλωστούφαντουργίας, υπέστη την 30ην Δεκεμβρίου 1970 εργατικόν ατύχημα (οσφυαλγίαν εξ άρσεως βάρους) και έτυχεν, εκ της αιτίας ταύτης, επιδόματος αναπροσαρμογής από 18.6.71 μέχρι 30.6.1973. Την 27^η.9.1974 υπέβαλεν "αίτησιν συνταξιοδοτήσεως λόγω αναπηρίας επικαλούμενος επιδείνωσιν της υγείας του. Η ΑΥΕ του περιφερειακού Υπ/τος ΙΚΑ Συντάξεων εγνωμάτευσεν (Γνωμ. 143/14.1.1975) ότι παρουσιάζει αποδραμούσαν οσφυοίσχυαλγίαν επί εδάφους δυσκοπάθειας 05-1, άνευ αντικειμενικών νευρολογικών ευρημάτων και υπελόγισε το ποσοστόν της ανατομοφυσιολογικής βλάβης από 27.9.1974 μέχρι 26.9.1975, εις 20% εξ ου το 10% οφείλετο εις το εργατικόν ατύχημα της 30ης.12.1970. Η ΒΥΕ του αυτού Υπ/τος εγνωμάτευσεν (Γνωμ. 201/22.1.1975), ότι παρουσιάζει υποκειμενικά ενοχλήματα οσφυαλγίας επί εδάφους εκφυλιστικής σπονδυλοδυσκορθροπαθείας, άνευ αντικειμενικών νευρολογικών ευρημάτων ,και υπελόγισε το ποσοστόν της ανατομοφυσιολογικής βλάβης δια την αυτήν ως άνω χρονικήν περίοδον, εις ποσοστόν 20% εξ ου το 10% εκ του εργατικού ατυχήματος της 30ης.12.1970 μη διαπιστώσασα επιδείνωσιν. Η αυτή ως άνω ΒΥΕ εγνωμάτευσεν (Γνωμ. 63/9.1.1976), ότι παρουσιάζει υποκειμενικά ενοχλήματα οσφυαλγίας επί εδάφους εκφυλιστικής σπονδυλοαρθροπαθείας, άνευ αντικειμενικών νευρολογικών ευρημάτων και ελαφράν καταθλιπτικήν συνδρομήν επί υποστροφικού εδάφους, ότι η τελευταία πάθησις προσδίδει ποσοστόν ανατομοφυσιολογικής βλάβης 40% και ότι εκ του συνυπολογισμού

των συνδεδουασμένων βλάβων φέρει ποσοστόν βλάβης από 31.1.1975 μέχρι 30.1.1977 50% εξ' ου 10% δια το ατύχημα της 30ης.12.1970, διαπιστώσασα επιδείνωσιν. Επικολούθησαν η υπ' αριθμ. 522/23.2.76 γνωμάτευσις της αυτής ΒΥΕ, δια της οποίας αυτή συνεπλήρωσε την ως άνω υπ' αριθμ. 63/9.1.1976 διευκρινίσασα ότι αι εις την γνωμάτευσιν ταύτην αναφερόμεναι παθήσεις δικαιολογούν ποσοστόν ανατομοφυσιολογικής βλάβης 50% και ότι, ως χρόνος ενάρξεως της τοιαύτης ανικανότητος, ελήφθη η εξέτασις του αιτούντος υπό της ΑΥΕ Νέας Ιωνίας την 31^η.1.1975.

Επειδή δια της προσβαλλομένης αποφάσεως εκρίθη ότι ο αιτών ήτο ανάπηρος, από 27.9.1974 μέχρι 26.9.1975, κατά την έννοιαν του εδ. ν. της παρ. 2 του άρθρου 28 του ΑΝ 1846/1951 και δη εις ποσοστόν ασφαλιστικής αναπηρίας 50% εκ κοινής νόσου, ήτις και επηρέαζε προεχόντως την προς βιοπορισμόν ικανότητα αυτού καθ' όσον με την εκ του ατυχήματος της 30ης.12.1970 καταλειφθείσαν βλάβην 10% θα ηδύνατο ούτος να κερδίζη πλέον των 2/3 εκείνου, όπερ εκέρδιζεν υγιής μισθωτός, προς σχηματισμόν δε της κρίσεως της ταύτης η ρηθείσα Επιτροπή έλαβεν υπ' όψιν, ως προκύπτει εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως, τας προμνησθείσας γνωματεύσεις των Υγειονομικών Επιτροπών, την ηλικίαν του αιτούντος το υπ' αυτού ασκούμενον επάγγελμα και τας συνθήκας αμοιβής και αγοράς εργασίας. Εν όψει τούτων, η αιτιολογία της ως άνω κρίσεως είναι, κατά τα προεκτεθέντα, νόμιμος και πλήρης, τα δε περί του εναντίου υπό του αιτούντος υποστηριζόμενα είναι απορριπτέα ως αβάσιμα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Ότι συντρεχουσών παθήσεων εξ ατυχήματος και κοινής νόσου δικαιούται τις συντάξεως αναλόγως της προεχούσης αιτίας βλ. εις ΕΔΚΑ Ι' ΣΕ 2253/1968 σελ. 697 εις ΕΔΚΑ ΙΒ' ΣΕ 2629/69 σελ. 146 ΕΔΚΑ ΙΕ' ΣΕ 408/73 σελ. 227